

عنوان مقاله:

رمان سال های ابری در پرتو آموزه های جرم شناسی کودکان و نوجوانان

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های حقوق کیفری، دوره 15، شماره 16 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

هادی رستمی - استادیار دانشگاه بوعلی سینا همدان

علی مولاییگی - کارشناس ارشد حقوق کیفری اطفال و نوجوانان

خلاصه مقاله:

کودکان و نوجوانان از آنجایی که می توانند مخاطب قانون گذار باشند، امکان ورود به حوزه حقوق کیفری از باب بزهکاری را دارا هستند و به لحاظ شرایط خاص جسمانی و عاطفی نیز ممکن است در معرض انواع سوءاستفاده ها و بزه دیدگی ها قرار گیرند. برخی از کودکان و نوجوانان، صرف نظر از شرایط مذکور، به دلیل اوضاع و احوال مخاطره آمیز بیشتر در معرض انواع بزهکاری ها و بزه دیدگی ها قرار دارند که می توان از آن ها به عنوان کودکان در معرض خطر یاد نمود. مصداق هایی از این سه نوع کودک و نوجوان را می توان در رمان سال های ابری اثر مشهور علی اشرف درویشیان یافت که آن ها را می توان از بعد روش تحلیل محتوا از منظر برخی نظریه های جرم شناختی مورد بررسی قرار داد. نتیجه چنین کاری از یک سو می تواند وجود ارتباط تنگاتنگ میان ادبیات و جرم شناسی را نمایان ساخته و از سوی دیگر از ادبیات به عنوان ابزاری پیشگیرانه برای ساختن جامعه آرمانی استفاده نمود.

کلمات کلیدی:

رمان سال های ابری، بزهکاری و بزه دیدگی کودکان، کودکان در معرض خطر، جامعه شناسی جنایی، روان شناسی جنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1046155>

